

Kort sagt

filmene set af
Ib Lindberg (I.L.)
Peter Schepelern (P.S.)
Michael Blædel (M.B.)

ANDERS ANDS SPILOPPER

Den ventede hyldest til Mickey Mouse i anledning af hans runde fødselsdag udebliver i dette Disney-sommershow. Faktisk er musen ikke med i en eneste af de 11 film. Bortset fra det er programmet slet ikke så dårligt. Det byder på tre gamle Anders And-film, hvoraf »Village Smithy« er uinteressant, »Donald's Nephews« velkendt og »Golden Eggs« morsom og musikalsk og opfindsom. Der er fire nyere Anders And-film (altså fra efter 1950). De tre af dem er velkendte og ikke særlig gode, men den fjerde, »Don's Fountain of Youth«, må rangere blandt Hannahs bedste film om anden. Endelig byder programmet på den velkendte Silly Symphony »Little Hiawatha« (uden fortæller) og to søde og elskværdige film med Pluto, »In Dutch« og »Pluto Junior« og sluttelig en film med katten Figaro, »Bath Day«, der også hører til i den bedre ende. For hvert nyt Disney-show dukker der endnu et par lidet kendte film op af glemslens mørke, og selv om de stadig væk er for få, må vi vel være taknemmelige for lidt. Før eller siden når vi nok hele raden igennem. Måske til Mickey Mouses 100-års dag. (Donald Duck's Cartoon Mania, USA 1937-54). I.L.

DE KORRUPTTE

Instruktør: DANIEL PETRIE
Æstetisk set er dette melodrama betydeligt mindre interessant end »Hævnen er sød«, men på en eller anden måde er det en meget bedre film, selv om »god« ikke ligefrem er et kvalitets-prædikat, der løber én i penen. Det er en drabelig og helt hysterisk Harold Robbins-fortælling om magtkamp i bilernes Detroit, og Daniel Petrie har gjort sit yderste for at holde hysteriet i ave. Resultatet er blevet en distanceret og kølig film (stik modsat »Hævnen er sød«), der læner sig så tungt op mod »Godfather«, at dens dramatiske svagheder kun bliver endnu tydeligere. De gode skuespillere leverer søbre og ganske fornøjelige præstationer, men det hele er alligevel formidabelt uspændende, og på sin egen måde er filmen en uforskammet mod de forretningsmagnater, den foregiver at skildre. Selvfølgelig har big business og moralintet med hinanden at gøre, men selv umo-

ralse kapitalister må have lidt mere sjæl end papfigurerne i denne historie. (The Betsy, USA 1978). I.L.

DRÆBER-BIERNE

Instruktør: BRUCE GELLER
»Dræber-bierne« er et nyt bidrag til den sværm af film om dæmoniske naturvæsner som – under forholdsvis begrænset bifald fra publikum og kritik – er fulgt efter »Jaws« succes. Denne gang drejer det sig om en sydamerikansk bi-art, der spreder død og rædsel i New Orleans. En ung læge – der har en bibeskæftigelse ved byens lighus – bliver opmærksom på faren og løser problemerne med bistand fra en kvindelig entomolog. Der har tidligere været erotiske problemer mellem de to – nej, ingen af dem er vist nok bi-seksuelle – men, som en bivirkning af de rystende oplevelser, bilægges striden, og de finder sammen igen (omend vor helt omhyggeligt undgår at kalde hende Honey). På filmens bizarre højdepunkt kører heltinden – ikke ad biveje, men via byens hovedgade – en rød bil, omsluttet af billioner af bier, til et stadion, hvor insekterne kan nedkøles og uskadeliggøres. Den enlige overlevende bi i sidste billede varsler imidlertid om, at det hele alligevel ikke er forbi. Skrækscenerne i filmen er ikke stort bevendt og hengiver sig gerne til billige effekter (skønt det vil være forkert at sige, at de mangler brod), men det kan ikke nægtes, at birollerne er overbevisende udført. Filmene kan først og fremmest bivånes med interesse af entomologer, mens mennesker med insekt-fobi nok bør holde sig væk. Ib (læs navnet bagfra!) Lindberg har oversat med fin forståelse for sprogets bibetydninger, og filmen er udsendt af Columbia-Fox. Haha! (The Savage Bees – USA 1977). P.S.

SAGEN ER BØF

Instruktør: GEORGE BUTLER & ROBERT FIORE
»Pumping Iron« er en art dokumentarfilm, der omhyggeligt bliver på emnets iøjnefaldende overflade og her finder en god balance mellem det vittigt udleverende og det sagligt informative. Mange panderynkende fortolkninger er fulgt i Arnolds fodspor om selve bodybuildingens særegenhed og dens absurde fremelskelse af den skulpturelle torso – og det er synd for filmen. Butler & Fiore har selv afholdt sig, delvis bestemt af hovedpersonen, den østrisk-amerikanske Mr. Olympia Arnold Schwarzenegger. Hans humoristiske distance til sig selv og sine konkurrenter er måske mere et spil i filmen end udtryk for det egentlige klima i denne sportsgren, men det er det, der gør »Sagen er bøf« underholdende, uden at det derfor skjules, at der inden for bodybuilding kræves de samme egenskaber som inden for al anden topidræt. Schwarzenegger er en god showman og filmen er godt show, både når den lader sig uskyldigt fascinere af de skinnede muskler i projektørlyset, og når den iagttager de poserende giganter, der står på scenen og skæver til hinanden som

jaloux skolepiger, der konkurrerer om ballets fineste kjole. (Pumping Iron – USA 1975). M.B.

JEG VIL, JEG VIL ... HER OG NU

Instruktør: NORMAN PANAMA
Det amerikanske ægteskab gøres her til genstand for en satire, der er blevet til ved tryk på de forkerte computer-knapper. Norman Panama har blandet tilsyneladende sikre succes-komponenter og fået en fiasko. Med et typisk gammelmandsforsøg på at simulere moderne og sophisticated gør han i slæbende, uvittige optrin grin med f.eks. seksualklinikernes teoretiske og kønsløse sexkur og anbefaler som alternativ et samliv, der, efter hvad filmen hidtil har skildret, må være værre end døden. Det er en komedie uden pointer og med en næsten obskøn slutning: den dejlige Diane Keaton ender i armene på en behåret og selvglad Elliott Gould. Det må være som at indlede et forhold til en tjørnehæk. (I Will, I Will ... For Now – USA 1976). M.B.

ROAD MOVIE

Instruktør: JOSEPH STRICK
Vejen fra James Joyce over Henry Miller til lastvognskørsel på amerikanske motorveje fortæller mere om Joseph Stricks rastløshed end om hans kunstneriske alsidighed. Men »Road Movie« er, skønt utvivlsomt tænkt som et meget personligt korrektiv til de romantiserende vej-film, Stricks hidtil sikreste arbejde. Den enerverende tilværelse i chaufførhuset og den daglige rutine for at overleve i containerbranchen virker oplevet indefra, ligesom dialogen og stemningerne synes præcist gengivet. Selv om filmen er produceret for en femøre og lider under det, har den masser af americana i sine billeder af skiftende østkystlandskaber, der bliver på nethinden, når de typerigtige, men karakterfattige personer er forsvundet af mindet. (Janice → Road Movie – USA 1972). M.B.

STORHED OG GALSKAB

Instruktør: LILIANA CAVANI.
Liliana Cavanis film om Nietzsches forhold til en af tidens femmes fatales, den interessante Lou Andreas-Salomé, er et eksempel på moderigtig italiensk filmkunst, når den er værst. Her er facil Lina Wertmüller'sk kønsrolle-debat og soft core pornografi à la Laura Antonella kombineret med fashionabel periode-nostalgi. Erland Josephson og Dominique Sanda gennemspiller uden overbevisning scener af et temmelig anstrengende venskab, mens instruktøren i uselvstændig billedstil forkluder Nietzsches biografi. På én eller anden måde lykkes det hende at få rodet Gustav Mahler ind i det. Måske skyldes det, at Cavanis har set »Døden i Venedig«, som Visconti – imod Manns novelle – gjorde til en slags Gustav Mahler-fantasi. Visconti hentede desuden nogle scener – bl.a. bor-

del-besøget – fra et andet Mann-værk, »Doktor Faustus«, som faktisk er bygget (frit) over Nietzsches liv. Ud fra denne vildledning synes Cavani at være kommet frem til, at Nietzsche og Mahler på en eller anden måde er den samme. Filmen genlyder ustandseligt af Mahler-musik og til sidst sidder den syfilitiske Nietzsche ved flygelet og spiller »Das Lied von der Erde«, som Mahler først komponerede 10 år senere.

For yderligere at bidrage til forvirringen spilles den tredje hovedrolle som vennen Paul Rée af den skuespiller, der spillede Mahler i Ken Russells film! Men Mahler er ikke den eneste komponist, Cavani har forset sig på. Af uransagelige grunde lader hun Nietzsche tiltale den berømte hest, han omfavende i Torino, som »Wagner«! Mamma mia!

Peter Schepelern

rin, Klas Engström, Berndt Frithiof. **Medv:** Håkan Serner (Hinder/Orgeladjunkten), Yvonne Lombard (Lena), Eva von Hanno (Rosita), Susan Hampshire (Cilla Brown), Ulf Palme (Johnny), Agneta Prytz (fru Leonardsson), Claire Wikholm (kollega til orgeladjunkten), Staffan Liljander (kollega til orgeladjunkten), Alf Hellberg (ældre kollega til Hinder), Berto Marklund (pedel), Kristina Karlin (rengøringsdame), Beate Ørskov (Beate), Åke Whilney (Hinders skolekammerat). **Længde:** 100 min., 2740 m. **Censur:** Fb.u.16. **Udl:** Posthusteatret. **Prem:** 6.1.78 Posthusteatret. Indspillet i Karlskrona, Malmö og Stockholm. Anm. Kos. 137.

BARBARAS EROTISKE FERIEDAGE

Griechische Feiger. Vesttyskland 1976. **Dist:** Gloria. **P-selskab:** Lisa Film. **P-leder:** Erich Tomek. **Instr:** Sigi Götz. **Foto:** Heinz Hölscher. **Farve:** Eastmancolor. **Musik:** Gerhard Heinz. **Medv:** Betty Verges (Patricia), Claus Riech (Tom), Olivia Pascal, Wolf Goldan, Sylvia Fröhlich, Milda Jansen, Rüttger Hauer, Georges Mihles. **Længde:** 96 min., 2620 m. **Censur:** Fb.u.16. **Udl:** Cinema. **Prem:** 25.1.78 Nygade. Indspillet på de græske øer Hydra, Delos og Mykonos. Porno.

BEGÆRETS DUNKLE MÅL

Cet Obscur Objet du Désir. Frankrig/Spanien 1977. **Dist:** G.E.F. **P-selskab:** Greenwich Film Production/Les Films Galaxie (Paris)/In Cine (Madrid). **P:** Serge Silberman. **P-leder:** Uly Pickard. Gille Schneider, Ginette Billard. **Instr:** Luis Buñuel. **Instr-ass:** Juan-Luis Buñuel, Pierre Lary. **Manus:** Luis Buñuel, Jean-Claude Carrière. **Efter:** Romanen »La Femme et la Pantin« af Pierre Louÿs. **Foto:** Edmond Richard. **Kamera:** Jean Harnois. **Ass:** Philippe Houdart, Alain Herpe. **Farve:** Eastmancolor. **Klip:** Hélène Plemianikov, Gina Pignier. **Ark:** Pierre Guffroy. **Ass:** Claude Moesching. **Dekor:** Pierre Bartlet, Francois Marcepoil, Pierre Lefait. **Kost:** Sylvie de Segonzac. **Makeup:** Odette Berroyre, Jean-Pierre Berroyre. **Sp-E:** Francoise Sune. **Musik:** fra Richard Wagners »Die Walküre«. **Tone:** Guy Villette, Oliver Villette. **Medv:** Fernando Rey (Mathieu), Carole Bouquet, Angela Molina (Conchita), Julien Bertheau (Edouard/D'Oléagues), André Weber (Martin) Piéral (Psykologiprofessor), Bernard Musson (Politiinspektør), Milena Vukotic (Dame i toget), Maria Asquerino (Conchitas mor), David Rocha (El Morenito), Muni (Portnerske), Isabelle Sadoyan (Gartner), Ellen Bahl (Monolita), Valerie Bianco (Lille pige i toget), Augusta Carriere (Syerske), Jacques Debary (Embedsmand), Antonio Duque (Konduktør), André Lacombe (Medhjælper), Rita Lluch-Peiro (Danserinde), Annie Monange (Cabaret-pige), Jean-Claude Montalban (Dreng i bar), Isabelle Rattier (Dommer-sekretær), Jean Santamaria (Rejsebureauemand), Mario David (Chauffør). **Længde:** 103 min. **Censur:** Fb.u.16. **Udl:** Dagmar. **Prem:** 20.1.78 Dagmar. Fernando Reys stemme dubbed af Michel Piccoli. Indspillet i Paris, Madrid og Sevilla 7. marts - 16. maj 1977. Anm. Kos. 137.

BESKIDTE KRIG, DEN

Overlord. England 1975. **Dist:** EMI. **P-selskab:** Joswend. **P:** James Quinn. **P-leder:** Michael Guste. **Instr:** Stuart Cooper. **Fortekster:** Ann Hechle. **Manus:** Stuart Cooper, Christopher Hudson. **Foto:** John Alcott. **Klip:** Jonathan Gili. **Ark:** Michael Moody, Barry Kitts. **Kost:** Laurie Milner. **Musik:** Paul Glass. **Sange:** »The Lambeth Walk« af Douglas Furber, Noel Gay. »We Don't Know Where We're Going« af Ralph Butler, Noel Gay. **Solist:** Nick Curtis. **Tone:** Alan Bell, Tony Jackson, Gerry Humphries. **Medv:** Brian Stirner (Tom), Davyd Harries (Jack), Nicholas Ball (Arthur), Julie Neesam (Pige), Sam Sewell (Soldat), John Franklyn-Robbins (Far), Stella Tanner (Mor), Harry Shacklock (Stationsforstander), David Scheurer (Læge-officer), Ian Liston (Barak-vagt), Lorna Lewis (Luder), Stephen Riddle (Død tysk soldat), Jack Le White (Bartender), Mark Penfold (Fotograf), Micaela Minelli (Lille pige), Elias Minelli (Lille piges mor). **Længde:** 83 min. **Censur:** Fb.u.16. **Udl:** ASA/Panorama. **Prem:** 13.3.78 Biografen i Huset. Krigsfilm.

BID AF KAGEN, EN

A Piece of the Action. USA 1977. **Dist:** Warner Bros. **P-selskab:** Verdon Productions/First Ar-

Premiererne

1.1.-31.3.78/ved Claus Hesselberg

Anvendte forkortelser:

Adapt: = Adaption
Ark: = Filmarkitekt
Arr: = Musikarrangør
As-P: = Associate Producer
Ass: = Assistent
Dekor: = Scenedekorationer
Dir: = Dirigent
Dist: = Udlejer i oprindelsesland
Ex-P: = Executive Producer
Foto: = Cheffotograf
Instr: = Instruktør
Kamera: = Kameraoperatør

Komp: = Komponist
Kost: = Kostumer
Medv: = Medvirkende skuespillere
P: = Producere
P-leder: = Produktionsleder
Prem: = Dansk premiere
P-selskab: = Produktionsselskab
P-sup: = Produktions-supervisor
P-tegn: = Produktionstegner (design)
Rekvis: = Rekvisitør
Sp-E: = Specielle effekter
Udl: = Dansk udlejning

AIKA HYVÄ IHMISEKSI

Rätt bra för att vara människa. Finland 1977. **P-selskab:** Arctic-Filmi. **P:** Rauni Mollberg. **P-leder:** Veikko Korkala. **Instr:** Rauni Mollberg. **Manus:** Rauni Mollberg, Veikko Korkala, Seppo Heinonen. **Efter:** bøgerne »Meidän Herramme muurahaisia«, »Pikku Pietarin piha« og »Pekko, ruoiljanen pioka« af Apeli (= Simo Puupponen). Div. materiale fra Toivo Pellanen og Olavi Siipainen. **Foto:** Hannu Peltomaa, Olavi Tuomi. **Farve:** Eastmancolor. **Klip:** Hannu Peltomaa, Jorma Kuusisto. **Ark:** Seppo Heinonen. **Musik:** Harri Tuominen, Asser Fagerström. **Tone:** Harri Tuominen. **Medv:** Raiili Veivo (Karolina), Ossi Aronen (Peter), Risto Salmi (Peters far), Martti Kainulainen (Herakka), Toivo Mäkelä (Hurme), Asko Sarkola (Palkeinen), Irma Junnilainen (Glory) Hannes Lukinmaa (Akrobaten), Eineria Ketola (Kastikainen), Gustav Wiklund (Politimester), Liiga Kovanko (Den russiske danserinde), Mikko Mousiainen (Betjent), Eila Pehkonen (Fru Harakka), Sirkka Metsäsaari (Glorys mor), Olavi Ahonen (Hytinen), Lauri Arajuri (Sulo Riippa), Esko Hannula (smeden Rusko), Vappu Jurkka (Fru Rusko), Marja Korhonen (Rakel Riippa), Roni Mikkonen (Hati), Veikko Salmi. **Længde:** 123 min., 3370 m. **Censur:** Grøn. Fb.u. 12. **Prem:** 19.3.78 Cinema 1-5. (Nordiske Filmdage).

ANTTI PUUHAARA

Finland 1976. **P-selskab:** Partanen & Rautoma./Sveriges TV2. **P:** Heikki Partanen. **P-leder:** Jaakko Talaskivi. **Instr:** Heikki Partanen, Katariina Lahti, Riitta Rautoma. **Manus:** Erkki Mäkinen. **Foto:** Markku Lehmuskallio, Raimo Paananen. **Farve:** Eastmancolor. **Klip:** Keijo Virtanen. **Ark:** Juhani Pirskanen. **Kost:** Sari Salmela, Pekka Ojamaa. **Musik:** Kari Rydman. **Tone:** Jouko Lehmuskallio. **Medv:** Markku Blomqvist (Markki Bohattov), Pertti Hilikamo (Antti Puuhaara), Maritta Viitamäki (Darja Bohattov), Eero

Melasniemi (Arho Mustahattu), Matti Ruohola, Matti Pellonpää (Skuespillere), Eila Rinne (Louhi), Margit Lindeman (Savina lineva), Mariaana Fieandt (Tuonentytti), Asko Koukkari (Vilpas), Leo Pentti (Jægeren), Arvi Mollanen (Teppana Partanen). **Længde:** 110 min. **Prem:** 17.3.78 Cinema 1-5. (Nordiske Filmdage).

APACHE WOMAN

Una donna chiamata Apache. Italien/Jugoslavien 1976. **P-selskab:** Centar Filmskih Radnih Zajednica. **Instr:** Goran Paskaljević. **Manus:** Gordan Mihic. **Foto:** Aleksandar Petković. **Farve:** Eastmancolor. **Ark:** Dragajub Ivkov. **Musik:** Zoran Hristic. **Medv:** Irfan Mensur (Dragan), Gordana Kosanovic (Ljubica), Danilo Stojkovic, Dara Calenic, Mira Banjac, Bata Zivoinovic, Pavle Vuisic, Rizica Sokic, Faruk Begoli. **Længde:** 90 min. **Prem:** 15.2.78 TV.

BADEMESTER OM VINTEREN

Čuvar plaže u zimskom periodu. Jugoslavien 1976. **P-selskab:** Centar Filmskih Radnih Zajednica. **Instr:** Goran Paskaljević. **Manus:** Gordan Mihic. **Foto:** Aleksandar Petković. **Farve:** Eastmancolor. **Ark:** Dragajub Ivkov. **Musik:** Zoran Hristic. **Medv:** Irfan Mensur (Dragan), Gordana Kosanovic (Ljubica), Danilo Stojkovic, Dara Calenic, Mira Banjac, Bata Zivoinovic, Pavle Vuisic, Rizica Sokic, Faruk Begoli. **Længde:** 90 min. **Prem:** 15.2.78 TV.

BANG!

Bang! Sverige 1977. **Dist:** SF. **P-selskab:** Svenska Filminstitutet/Svensk Filmindustri. **P:** Bengt Forslund. **P-leder:** Göran Setterberg. **I-leder:** Göran Lindberg. **P-ass:** Bent Rognlien. **Instr:** Jan Troell. **Script:** Marianne Johnson. **Manus:** Jan Troell, Georg Oddner, Sven Christer Swahn. **Efter:** novellen »Orgeladjunkten« af Sven Christer Swahn. **Foto:** Jan Troell. **Kamera:** Staffan Liljander, Ove Ahlström. **Stills:** Ove Ahlström. **Farve:** Eastmancolor. **Klip:** Jan Troell. **Ark:** Carl-Johan de Geer. **Ass:** Birgitta Jönsson. **Rekvis:** Johan Stenius. **Kost:** Tina Johansson, Kajsa Forsberg. **Makeup:** Tina Johansson. **Sp-E:** Christer Hööst. **Musik:** Karl-Erik Welin. **Tone:** Ulf Da-